

Arrest

nr. 335 820 van 12 november 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAEREWYCK
Antwerpsesteenweg 165/2
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANGOIDSENHOVEN, die loco advocaat G. VAEREWYCK verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 27 juni 2022 aan in België en dient op 30 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 oktober 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u Pashtoen van afkomst en bent u geboren en getogen in het dorp Mela Kalay (regio Hakim Abad, district Khogyani, provincie Nangarhar, Afghanistan). Uw oudste broer S. (...) werkte in de provincie Herat als bevoorradingssergeant voor het Zafar korps van het Afghaans nationaal leger (ANA). Uw oudere broer Sa. (...) diende als soldaat voor de commandotroepen en was gestationeerd in Kaboel. Jullie gezin en het gezin van A. B. (...), uw oom langs vaderskant, woonden in

hetzelfde huis. Twee zonen van A. B. (..) waren ook militair actief: uw neef S. (..) was korporaal voor het Afghaanse leger en uw neef N. (..) werkte bij de Navo. Uw beide neven waren gestationeerd in Mazar-e-Shariff. S. (..) was tevens getrouwd met uw zus H. (..). Uzelf en uw derde oudere broer R. (..) hielden in het dorp een winkel open met levensmiddelen. In de zevende maand van 1394 (Afghaanse kalender, komt overeen met september-oktober 2015) vielen de taliban binnen in jullie woning. Ze vonden er bewijzen dat uw broers en neven voor het leger werkten. Ze bedreigden uw oom A. B. (..) en eisten dat hij u aan hen zou uitleveren zodat u voor hen zou kunnen werken. Er ontstond een vuurgevecht waarbij uw oom A. B. (..) om het leven kwam en uw broer R. (..) en uw neef S. (..) gewond raakten. Na het incident sloten jullie de winkel en verhuisde u naar Jalalabad, waar u introk bij uw zus. Enkel de vrouwen van de familie en uw broer R. (..), die zwaargewond was en aan het bed gekluisterd lag, bleven thuis wonen. Zes maanden na dit incident stierf uw vader door stress, omdat hij zich als hoofd van de familie verantwoordelijk voelde voor wat er gebeurd was. Jullie kregen in die periode ook een dreigbrief van de taliban. Een jaar na het incident vielen de taliban opnieuw bij u thuis binnen, ze sloegen uw moeder en uw gewonde broer R. (..) en bedreigden hen. Een dag na die inval werd jullie winkel in brand gestoken. In februari 2021 werd uw neef S. (..) met een pistool in het achterhoofd geschoten op de bazaar van Kaga (Khogyani). Toen de taliban in augustus 2021 de macht overnamen, besloot u om samen met uw broers S. (..) en Sa. (..) het land te verlaten. U reisde samen met hen via Iran naar Turkije, waar u hen kwijtraakte aan de grens. U reisde via verschillende landen op illegale wijze naar België, waar u op 30 juni 2022 internationale bescherming vroeg. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de taskara's (Afghaans identiteitsdocument) van uw broers S. (..) en Sa. (..); een volstrekt onleesbare kopie van de identiteitskaarten van uw broers S. (..) en Sa. (..); een foto van uw broer Sa. (..); een kopie van een ontslagdocument van uw broer Sa. (..) (d.d. 22/02/1400, i.e. 12 mei 2021); een foto van uzelf en uw broers Sa. (..) en R. (..); een foto van uzelf en uw neef N. (..); een foto van uw neef N. (..) met vier andere soldaten bij de Navo; een kopie van een certificaat van appreciatie dat uw neef N. (..) kreeg van de Afghaanse special forces (d.d. 2012-2013); een moeilijk leesbaar document waarin staat dat S. (..) gewond raakte en naar het hospitaal gebracht werd door de vader van R. (..) op 7/7/1394; een document waarin uw neef S. (..) aan het directoraat van martelaars en gehandicapten vraagt om zijn vader A. B. (..) de vergoeding van martelaar te geven aangezien hij door de vijanden van het regime gedood werd (datum onleesbaar, incident vond plaats in 1394); een document waaruit blijkt dat uw broer R. (..) een uitkering krijgt omdat hij 50 procent gehandicapt is (datum van handicap: 1395); twee foto's van uw neef S. (..) na zijn overlijden; een document waaruit blijkt dat uw familie een uitkering kreeg na het overlijden van S. (..) (amper leesbaar, data vermeld in document: 4/2/1396 en 22/11/1395); een brief van de politie aan de gouverneur van het district in verband met de dood van S. (..), zoon van N. M. (..) (niet gedateerd); een brief van majoor generaal H. (..), commandant van de commando's special operations corps, waaruit blijkt dat korporaal S. (..), zoon van N. M. (..), op 16/11/1399 gedood werd door de vijanden van de overheid in de bazaar van Khogyani (d.d. 13/12/1399); een attest waarin een counterintelligence officer van de Special Forces bevestigt dat S. (..), zoon van N. M. (..), martelaar werd op 16/11/1399; een document in verband met de winkel die u overliet aan uw neven.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging op basis van onderstaande elementen.

Ten eerste is het niet geloofwaardig dat uw broers S. (..) en Sa. (..) en uw neven S. (..) en N. (..) actief waren voor het Afghaanse leger en de Navo.

- U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw broer S. (..) en u sprak zichzelf hierover herhaaldelijk tegen. Wanneer u gevraagd werd naar de concrete functie van uw broer S. (..), zei u in eerste instantie dat hij misschien sergeant was. Gevraagd naar verduidelijking, bleek u plots met zekerheid te weten dat hij sergeant was (NPO, p. 6). Gevraagd naar zijn bataljon, zei u in eerste instantie dat S. (..) nooit tegen u had verteld in welk bataljon hij werkte en dat u alleen maar wist dat hij in de provincie Herat bij het Zafar korps was aangesloten. Vervolgens gevraagd of hij ooit tegen de taliban vocht, zei u dat dit misschien het geval was. Gevraagd of uw broer u dan nooit verhalen vertelde over zijn legerijd, zei u plots dat uw broer gewond raakte toen hij deel uitmaakte van het derde bataljon dat weggeveegd werd bij een operatie (NPO, p. 7). Erop gewezen dat u eerder had verteld niet te weten bij welk bataljon uw broer hoorde, veranderde u nogmaals uw verklaringen. Ditmaal zei u dat hij deel uitmaakte van het eerste bataljon en voorraden gaf aan het derde bataljon dat aan het front zat (NPO, p. 7).

- U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw broer Sa. (..). Gevraagd naar zijn taken als commando, kwam u niet verder dan te zeggen dat hij zijn job als soldaat uitvoerde. U heeft nooit verhalen van uw broer gehoord over gevechten waarbij hij als commando betrokken was (NPO, p. 8). Het enige wat u over uw broer kon vertellen, was dat hij in Kaboel gestationeerd was en nooit elders werd ingezet omdat hij 'familiediscipline' had. Het komt weinig plausibel over dat uw broer gedurende tien jaar lid was van

eerst de zurbati's en later de commandotroepen, maar nooit missie's zou hebben uitgevoerd waarbij hij de hoofdstad moest verlaten.

- U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw neef S. (...). Zo wist u niet in welk korps uw neef S. (...) werkte en evenmin in welk bataljon of in welk regiment (NPO, p. 9). Nochtans blijkt uit de door u neergelegde documenten dat hij voor het bevoorradingsbataljon werkte van het speciale operaties regiment van de commandotroepen. Het komt bijzonder bevreesdend over dat u niet op de hoogte bent van deze cruciale informatie over de job van uw neef, die in hetzelfde huis woonde als uzelf en getrouwd was met uw zus.

- U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw neef N. (...). Verder dan dat hij voor de Navo werkte en daar niet open over was, kwam u niet (NPO, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u zo weinig informatie kan geven over de job van uw neef, die in hetzelfde huis woonde als uzelf.

Ten tweede is het niet geloofwaardig dat de taliban in september 2015 uw huis binnenvielen en daarbij uw oom A. B. (...) vermoordden en uw broer R. (...) verwondden.

- Ondanks de cruciale rol van deze feiten in uw asielrelaas, vermeldde u het incident van september 2015 niet toen u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gevraagd werd naar de redenen voor uw vrees. Uw tegenwerping dat u dit niet kon zeggen omdat u het kort moest houden, komt niet overtuigend over (NPO, p. 3). U verklaarde bij de DVZ immers wel dat uw oom A. B. (...), uw neven en uw broers er niet mee akkoord gingen dat u door de taliban gerekruteerd zou worden. U verklaarde bij de DVZ ook dat uw neef S. (...) vermoord werd en dat uw winkel in brand gestoken werd. Dat u dergelijke zaken wel aanhaalde wanneer u gevraagd werd naar de redenen voor uw vrees, maar de moord op uw oom en de aanval op uw eigen broer niet zou vermeld hebben uit tijdsgebrek, is niet geloofwaardig.

- Uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Het is niet geloofwaardig dat de taliban, nadat ze net ontdekt hadden dat uw broers en uw neven bij het Afghaanse leger werkten en dus ideologische tegenstanders van hen waren, zouden eisen dat uw oom u aan hen zou uitleveren om voor hen te werken ter verdediging van het land en van de islam (NPO, p. 5).

- U slaagde er niet in om te verklaren waarom de taliban specifiek naar u op zoek waren. Hiernaar gevraagd, stelde u dat u een relatief redelijke leeftijd had en dat de taliban u wilden rekruteren om zo uw broers en neven te dwingen om terug te keren (NPO, p. 10). Deze uitleg houdt geen steek. Indien de taliban een familielid wilden ontvoeren dat oud genoeg was, hadden ze zich immers ook uw oudere broer R. (...) of uw neef S. (...) kunnen richten. Beiden waren immers thuis op het moment van de aanval. Hierop gewezen, stelde u dat de taliban misschien schrik hadden dat het conflict daardoor zou uitbreiden doordat jullie dicht bij de controlepost woonden en dat ze daarom uw broer en uw neef neerschoten. Deze uitleg houdt echter geen steek: het schieten gebeurde volgens uw verklaringen immers pas nadat uw oom geweigerd had om u aan de taliban over te leveren.

Ten derde is het niet geloofwaardig dat uw familie tussen 1394 en 1399 meermaals door de taliban bedreigd werd.

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over het aantal dreigbrieven dat jullie ontvingen. U stelde in het begin van het persoonlijk onderhoud dat de familie een dreigbrief ontving een week voor het incident in 1394 (NPO, p. 9). Even later stelde u dat er na de aanval van de taliban een dreigbrief kwam van de taliban (NPO, p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd werd hoeveel dreigbrieven uw familie in totaal ontving, stelde u dat er slechts één brief was. Geconfronteerd met het feit dat u eerder ook had gesproken van een dreigbrief die verstuurd werd een week voor het incident van 1394, ontkende u dit gezegd te hebben. Er hield vol dat er in totaal slechts één brief was en dat die werd verstuurd na het incident van september 2015. De enige bedreiging die jullie voordien kregen was die tijdens de aanval zelf (NPO, p. 13). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u de dreigbrieven in kwestie niet neerlegt.

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over jullie winkel die door de taliban in brand gestoken werd. Wanneer u bij de DVZ gevraagd werd naar uw beroep, stelde u winkelier te zijn geweest in etenswaren en verklaarde u dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan op 15 augustus 2021 in uw dorp Mela Kelay woonde (Verklaring DVZ, d.d. 11 oktober 2022, vraag 10 en vraag 12). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u echter plots dat u nadat uw broer gewond raakte bij het incident in september 2015 naar Jalalabad verhuisde (NPO, p. 12). Gevraagd wie er dan in de winkel werkte, stelde u dat de winkel gesloten werd en sindsdien niet meer heropende (NPO, p. 12). Gevraagd of de winkel dan gesloten was toen hij in brand gestoken werd, antwoordde u bevestigend (NPO, p. 12). Deze uitspraken stroken niet met wat u eerder bij de DVZ had verklaard (cf. supra). Bovendien sprak u zichzelf op het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals tegen op dit punt. Toen zei u plots dat nadat jullie winkel in brand gestoken werd, de zoons van uw tantes op dezelfde plek een nieuwe winkel voor zichzelf gebouwd hebben.

Jullie steunden hen met geld maar hielden het niet zelf open (NPO, p. 17). Deze verklaringen zijn niet alleen flagrant in strijd met uw eerdere verklaringen dat de winkel niet meer heropende (cf. supra), ze stroken ook niet met de inhoud van de door u neergelegde documenten. U legde immers een brief neer waaruit blijkt dat uw broer R. (..) op 23/5/1400 (Afghaanse datum, komt overeen met 1 augustus 2021) de Afghaanse autoriteiten contacteerde om zijn beklag te doen over het feit dat zijn twee winkels in het jaar 1400 twee keer beroofd werden en ook drie jaar eerder al eens beroofd werden (cf. administratief dossier).

Ten vierde is het niet geloofwaardig dat uw neef S. (..) in 1399 door de taliban vermoord werd.

- Uw kennis over S. (..)’s legerijd is ontoereikend (cf. supra). Doordat geen geloof gehecht wordt aan het feit dat uw neef S. (..) voor het leger werkte, kan ook geen geloof gehecht worden aan uw stelling dat hij in legerdienst vermoord werd.

- In de door u neergelegde documenten die verband houden met deze moord wordt de vader van S. (..) steevast N. M. (..) genoemd. Bij de DVZ verklaarde u echter dat uw oom A. B. (..) heette, wat ook blijkt uit de door u neergelegde attesten in verband met het incident dat uw familie trof in 1394 (cf. supra). U gaf weliswaar aan het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat de vader van S. (..) twee verschillende namen had. U stelde daarbij echter dat hij naast A. B. (..) ook T. M. (..) genoemd werd, wat niet overeenkomt met de naam N. M. (..) in de door u neergelegde documenten. Hierop gewezen, hield u vol dat uw oom twee verschillende namen had en dat u dat ook eerder zo had verklaard. Het is niet geloofwaardig dat u, indien A. B. (..) werkelijk uw oom was en u jarenlang met hem het huis deelde, zou vergissen over de uitspraak van zijn (tweede) naam. Dat u attesten neerlegt van een persoon wiens vader een andere naam heeft dan de twee namen die u zelf gebruikt, doet vermoeden dat deze attesten niet uw neef betreffen maar een andere persoon.

Ten vijfde verklaarde u zich bij de registratie van uw verzoek als minderjarig, terwijl uit de leeftijdstest bleek dat u meerderjarig bent. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid verder aangetast.

Ten slotte zijn de overige door u neergelegde documenten niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan:

- De door u neergelegde documenten betreffen louter kopies. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Hoe dan ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

- U legde geen enkel document neer waaruit op overtuigende manier zou kunnen blijken dat uw broers Sa. (..) en S. (..) bij het leger werkten. De taskara’s van uw broers vormen louter een aanwijzing van hun identiteit en tonen niet aan dat zij uw broers zijn en in het leger werkten. De twee identiteitsdocumenten van uw broers waarover u beschikt, zijn onleesbaar. U legde één foto neer waarop u samen met uw broers te zien bent, maar op deze foto zijn jullie zo jong dat de gelijkenis met recente foto’s onmogelijk vast te stellen valt. Bovendien blijkt uit deze foto’s niet dat uw broers in het leger actief waren. U legde weliswaar een ontslagdocument neer van uw broer, maar uit vertaling van dit document blijkt nergens dat hij bij het leger zou gewerkt hebben. U legde bovendien bevreemdende verklaringen af in verband met het ontbreken van foto’s of documenten van uw broers. Hiernaar gevraagd, geeft u als verklaring dat alles in beslag genomen werd door de taliban toen ze jullie huis doorzochten (NPO, p. 17). Deze verklaring houdt echter geen steek. Deze inbeslagname vond volgens uw verklaringen immers plaats in september 2015, terwijl uw beide broers nog tot de machtsovername in augustus 2021 voor het leger actief waren en dus in tussentijd allang nieuwe documenten zouden moeten gekregen hebben. Hierop gewezen, stelde u ontwijkend dat telefoons kapot gaan en dat niet iedereen zich een telefoon kon permitteren (NPO, p. 18). Gezien u wel meerdere documenten neerlegt van uw neven in het leger en gezien u in staat was om 8000 dollar te betalen voor uw vlucht uit Afghanistan, komt deze uitleg zeer ongeloofwaardig over.

- U legde geen enkel document neer waaruit op een overtuigende manier zou kunnen blijken dat S. (..) en N. (..) werkelijk uw neven zijn, waardoor hiervoor louter op uw verklaringen kan afgestaan worden (cf. supra). U legde één foto neer waarop u samen met N. (..) te zien bent, maar op deze foto zijn jullie zo jong dat de gelijkenis met recente foto’s onmogelijk vast te stellen valt. Uit de overige door u neergelegde foto en het certificaat van N. (..) blijkt niet dat het over uw neef gaat. Bovendien gaat het louter om kopies die geen bewijswaarde hebben (cf. supra). U heeft geen foto’s waar u samen met S. (..) op te zien bent. Verder blijkt uit de door u neergelegde documenten in verband met de dood van S. (..) dat diens vader een andere naam had dan degene die door u in het persoonlijk onderhoud werd gebruikt (cf. supra).

- De documenten die u neerlegde in verband met het incident van september 2015 konden niet overtuigen. Uit de vertaling van een van de door u neergelegde attesten in verband met het incident van september 2015 blijkt dat S. (..) (uw neef) op 7/7/1394 met kogelwonden naar het ziekenhuis werd gebracht door A. S. (..) (uw vader), wat niet strookt met de door u aangehaalde versie van de feiten. S. (..) was immers niet thuis die dag en het waren uw broer R. (..) en uw neef Sa. (..) die gewond raakten. Het attest waaruit blijkt dat uw broer R. (..) een uitkering krijgt omdat hij gehandicapt is, vermeldt als jaar van verwonding 1395 en niet 1394. De brief

die uw neef S. (...) schreef om zijn vader A. B. (...) een uitkering te bezorgen nadat hij op 09/07/1394 neergeschoten werd door vijanden van de overheid, zegt niets over de omstandigheden waarin A. B. (...) overleed. Bovendien gaat het hier slechts om kopies waardoor de bewijswaarde hiervan beperkt is (cf. supra).

- De documenten die u neerlegde in verband met de dood van uw neef S. (...) konden niet overtuigen. De foto's die u voorlegt van S. (...) na zijn overlijden kunnen niet bewijzen dat de afgebeelde persoon effectief uw neef is, bovendien, aangenomen dat het uw neef is, valt uit de foto 's van het lichaam niet op te maken hoe hij om het leven kwam. Het door u neergelegde document in verband met de uitkering die uw familie kreeg na het overlijden van uw neef S. (...) is grotendeels onleesbaar, maar de data die erin vermeld staan (4/2/1396 en 22/11/1395, respectievelijk) stroken niet met de overlijdensdatum van uw neef zoals die uit de andere door u neergelegde attesten blijkt (i.e. 16/11/1399). Hiermee geconfronteerd, kon u hier geen verklaring voor geven (NPO, p. 16). De overige door u neergelegde neergelegde attesten in verband met het overlijden van uw neef S. (...) werden hierboven al besproken.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus u niet kan toegekend worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan.

Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Ue laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in het district Khogyani. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in

het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot ongeveer zestien of zeventienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u in Afghanistan in een winkel te hebben gewerkt. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Stukken

De verzoekende partij heeft bij het verzoekschrift geen stavingsstukken gevoegd.

De verwerende partij maakt op 20 oktober 2025 een aanvullende nota waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

De verzoekende partij legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer met blijkens de inventaris volgende stukken:

- “1. Arb. OK
2. Attesten arbeidsongeschiktheid
3. Verklaring werkgever.”

4. Beoordeling

4.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. 2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Verwijzingen naar een arrest van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Verzoekende partij houdt in eerste instantie voor dat verwerende partij onterecht besloot dat zij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert."

4.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.4.3. Verzoekende partij tracht de motivering omtrent de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake de tewerkstelling van haar familieleden binnen het Afghaanse nationale leger en de NAVO te ontkrachten door haar gebrekkige en incoherente kennis over deze tewerkstelling te verklaren met de stelling dat *"het niet (mag) verbazen dat verzoeker, als jongeman zonder enige praktijkervaring met het leger, niet exact weet welke functie iemand binnen het leger uitoefend (sic) (sergeant, korporaal, commando, e.d.) en wat deze functies in de praktijk inhouden, laat staan dat hij van iedere persoon die hij kent en die militair actief is nog weet binnen welk bataljon deze actief zouden zijn en alwaar deze gestationeerd waren of missies uitvoerden, e.d."* alsook dat haar familieleden gebonden waren door geheimhouding. Evenwel overtuigt zij niet. Anders dan wat verzoekende partij in het verzoekschrift lijkt voor te houden wordt van haar niet verwacht dat zij alles zou weten over het beroep van haar broers en neven. Er kan van haar evenwel wél verwacht worden dat – nu het profiel van haar broers en neven een kernelement vormt van haar vluchtrelaas – zij in staat is om op een aantal eenvoudige en essentiële vragen omtrent de werkzaamheden van haar broers en neven te antwoorden en een aantal gegevens op een doorleefde en coherente wijze kan toelichten en situeren. Uit het gehoor bij het CGVS blijkt evenwel dat zij daarin schromelijk tekort schiet. Verzoekende partij slaagt er geenszins in de bevindingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in het gehoorverslag, onderuit te halen. De commissaris-generaal motiveert op goede gronden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen van verzoekende partij dat haar broers en neven actief waren voor het Afghaanse leger en de NAVO. De motieven dat: *"Ten eerste is het niet geloofwaardig dat uw broers S. (...) en Sa. (...) en uw neven S. (...) en N. (...) actief waren voor het Afghaanse leger en de NAVO."*

- *U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw broer S. (...) en u sprak zichzelf hierover herhaaldelijk tegen. Wanneer u gevraagd werd naar de concrete functie van uw broer S. (...), zei u in eerste instantie dat hij misschien sergeant was. Gevraagd naar verduidelijking, bleek u plots met zekerheid te weten dat hij sergeant was (NPO, p. 6). Gevraagd naar zijn bataljon, zei u in eerste instantie dat S. (...) nooit tegen u had verteld in welk bataljon hij werkte en dat u alleen maar wist dat hij in de provincie Herat bij het Zafar korps was aangesloten. Vervolgens gevraagd of hij ooit tegen de Taliban vocht, zei u dat dit misschien het geval was. Gevraagd of uw broer u dan nooit verhalen vertelde over zijn legertijd, zei u plots dat uw broer gewond raakte toen hij deel uitmaakte van het derde bataljon dat weggeveegd werd bij een operatie (NPO, p. 7). Erop gewezen dat u eerder had verteld niet te weten bij welk bataljon uw broer hoorde, veranderde u nogmaals uw verklaringen. Ditmaal zei u dat hij deel uitmaakte van het eerste bataljon en voorraden gaf aan het derde bataljon dat aan het front zat (NPO, p. 7).*

- *U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw broer Sa. (...). Gevraagd naar zijn taken als commando, kwam u niet verder dan te zeggen dat hij zijn job als soldaat uitvoerde. U heeft nooit verhalen van uw broer gehoord over gevechten waarbij hij als commando betrokken was (NPO, p. 8). Het enige wat u over uw broer kon vertellen, was dat hij in Kaboel gestationeerd was en nooit elders werd ingezet omdat hij 'familiediscipline' had. Het komt weinig plausibel over dat uw broer gedurende tien jaar lid was van eerst de zurbati's en later de commandotroepen, maar nooit missie's zou hebben uitgevoerd waarbij hij de hoofdstad moest verlaten.*

- *U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw neef S. (...). Zo wist u niet in welk korps uw neef S. (...) werkte en evenmin in welk bataljon of in welk regiment (NPO, p. 9). Nochtans blijkt uit de door u neergelegde documenten dat hij voor het bevoorradingsbataljon werkte van het speciale operaties regiment van de commandotroepen. Het komt bijzonder bevreemdend over dat u niet op de hoogte bent van deze cruciale informatie over de job van uw neef, die in hetzelfde huis woonde als uzelf en getrouwd was met uw zus.*

- *U bleek amper iets te weten over de concrete tewerkstelling van uw neef N. (...). Verder dan dat hij voor de NAVO werkte en daar niet open over was, kwam u niet (NPO, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u zo weinig informatie kan geven over de job van uw neef, die in hetzelfde huis woonde als uzelf." blijven geheel overleind.*

4.4.4. Verzoekende partij overtuigt evenmin waar zij de vaststelling dat zij het incident van september 2015 niet heeft vernoemd bij de DVZ tracht te weerleggen door erop te wijzen dat zij dit wel degelijk vernoemd heeft bij de DVZ maar dat dit niet genoteerd werd omdat het kort moest gehouden worden. Zij herhaalt daarmee slechts hetgeen zij reeds gesteld had bij haar gehoor op het CGVS maar, zoals de commissaris-generaal motiveert, komt dit niet overtuigend over nu: *“U verklaarde bij de DVZ immers wel dat uw oom A. B. (...), uw neven en uw broers er niet mee akkoord gingen dat u door de taliban gerekruteerd zou worden. U verklaarde bij de DVZ ook dat uw neef S. (...) vermoord werd en dat uw winkel in brand gestoken werd. Dat u dergelijke zaken wel aanhaalde wanneer u gevraagd werd naar de redenen voor uw vrees, maar de moord op uw oom en de aanval op uw eigen broer niet zou vermeld hebben uit tijdsgebrek, is niet geloofwaardig.”* De Raad voegt daaraan nog toe dat verzoekende partij er bij het gehoor op de DVZ uitdrukkelijk op gewezen werd dat er van haar verwacht werd dat zij weliswaar kort maar *“nauwkeurig weergeeft waarom (zij) bij terugkeer problemen vreest of riskeert”* en dat zij *“in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft”* (eigen benadrukking) (administratief dossier, DVZ, Vragenlijst, 11 oktober 2022, “1. Voorafgaand advies”). Het is geenszins geloofwaardig dat verzoekende partij een dergelijk cruciaal element in haar vluchtrelaas, met name de moord op haar oom en de aanval op haar broer, niet vermeldt vanaf het eerste gehoor zo het zich werkelijk heeft voorgedaan. Haar betoog dat zij zou verzocht zijn geweest om zich te focussen op de recente incidenten, in tegenstelling tot oudere incidenten, is gelet op voorgaande niet ernstig. De vaststelling dat zij dit niet vermeld heeft bij de DVZ, doet terecht verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

4.4.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij volgende motieven: *“Uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Het is niet geloofwaardig dat de taliban, nadat ze net ontdekt hadden dat uw broers en uw neven bij het Afghaanse leger werkten en dus ideologische tegenstanders van hen waren, zouden eisen dat uw oom u aan hen zou uitleveren om voor hen te werken ter verdediging van het land en van de islam (NPO, p. 5).*

- *U slaagde er niet in om te verklaren waarom de taliban specifiek naar u op zoek waren. Hiernaar gevraagd, stelde u dat u een relatief redelijke leeftijd had en dat de taliban u wilden rekruteren om zo uw broers en neven te dwingen om terug te keren (NPO, p. 10). Deze uitleg houdt geen steek. Indien de taliban een familielid wilden ontvoeren dat oud genoeg was, hadden ze zich immers ook uw oudere broer R. (...) of uw neef S. (...) kunnen richten. Beiden waren immers thuis op het moment van de aanval. Hierop gewezen, stelde u dat de taliban misschien schrik hadden dat het conflict daardoor zou uitbreiden doordat jullie dicht bij de controlepost woonden en dat ze daarom uw broer en uw neef neerschoten. Deze uitleg houdt echter geen steek: het schieten gebeurde volgens uw verklaringen immers pas nadat uw oom geweigerd had om u aan de taliban over te leveren.”* volledig ongemoeid laat. Deze motieven ondersteunen verder de vastgestelde ongelooftwaardigheid aangaande het vluchtrelaas.

4.4.6. Door verder te betogen dat er één dreigbrief ontvangen werd en dit ongeveer één week voor het incident met haar oom A.B., doet verzoekende partij uiteraard geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen omtrent het aantal dreigbrieven en het tijdstip waarop deze ontvangen werden. De motivering dat: *“U legde tegenstrijdige verklaringen af over het aantal dreigbrieven dat jullie ontvingen. U stelde in het begin van het persoonlijk onderhoud dat de familie een dreigbrief ontving een week voor het incident in 1394 (NPO, p. 9). Even later stelde u dat er na de aanval van de taliban een dreigbrief kwam van de taliban (NPO, p. 13). Wanneer u vervolgens gevraagd werd hoeveel dreigbrieven uw familie in totaal ontving, stelde u dat er slechts één brief was. Geconfronteerd met het feit dat u eerder ook had gesproken van een dreigbrief die verstuurd werd een week voor het incident van 1394, ontkende u dit gezegd te hebben. Er hield vol dat er in totaal slechts één brief was en dat die werd verstuurd na het incident van september 2015. De enige bedreiging die jullie voordien kregen was die tijdens de aanval zelf (NPO, p. 13). Het is in dit verband ook veelzeggend dat u de dreigbrieven in kwestie niet neerlegt.”* vindt steun in het administratief dossier. Haar betoog dat de vastgestelde tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een miscommunicatie vindt daarentegen geen steun in het gehoorverslag waaruit blijkt dat verzoekende partij initieel uitdrukkelijk verklaarde dat een week voor de aanval haar familie een dreigbrief had ontvangen (administratief dossier, CGVS, *Notities van het persoonlijk onderhoud*, (NPO), 10 oktober 2023, p. 9: *“Wat voor waarschuwingen? Door een brief. Wanneer is die brief aangekomen? Ze hadden het voor het incident gedropt. De aanval was een week nadien”*), terwijl zij later in het gehoor volledig in tegenstrijd hiermee gewag maakt van meerdere dreigbrieven: *“ze benaderden ons met brieven (...) Ze bezochten één keer toen ze het huis aanvielen, ze stuurden nadien nog een brief”* alsook op de vraag: *“Waar zijn de brieven?”* antwoordde zij:

“Het is een lange tijd tussen de letters, zoveel is gebeurd, mijn moeder had die brieven, ik weet niet waar ze ze bewaard heeft, ze heeft problemen (doet draaiend teken aan zijn slaap). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt verzoekende partij dat er maar één dreigbrief was en dit na de aanval (administratief dossier, CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 13). Er kan geenszins blijken dat de verzoekende partij de vragen niet goed begrepen heeft of dat er sprake was van een miscommunicatie. Het is integendeel duidelijk dat verzoekende partij omtrent een kernaspect van haar vluchtrelaas flagrante tegenstrijdige verklaringen aflegt derwijze dat deze de geloofwaardigheid van dit relaas onderuit haalt.

4.4.7. Waar verzoekende partij opnieuw een deel van haar verklaringen herhaalt, met name dat de winkel in brand werd gestoken in 2015 en zij na die brand naar Jalalabad verhuisde, doet verzoekende partij evenmin afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid in haar verklaringen waar zij bij de DVZ initieel verklaarde dat zij winkelier was in etenswaren en vanaf haar geboorte tot haar vertrek uit Afghanistan op 15 augustus 2021 in haar dorp Mela Kelay woonde (administratief dossier, Verklaring DVZ, 11 oktober 2022, vragen 10 en 12) terwijl zij tijdens het gehoor bij het CGVS echter verklaarde dat zij na het incident in september 2015 verhuisde naar Jalalabad (administratief dossier, CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud, 10 oktober 2023, p. 12). Dat zij *“weliswaar af en toe nog terug naar zijn dorp Mela KALAY((keerde)”* kan gelet op de uitdrukkelijke verklaringen van verzoekende partij die niet voor interpretatie vatbaar zijn, niet overtuigen om de vastgestelde tegenstrijdigheid in een ander daglicht te plaatsen. Hetzelfde kan gezegd worden over haar betoog in het verzoekschrift waar zij nog stelt dat: *“De winkel was gesloten, in de zin van niet open voor klanten op dat moment (niet gesloten in de zin van definitief stopgezet van de activiteiten.”* Zoals de commissaris-generaal immers op goede gronden motiveert is de initiële verklaring van verzoekende partij dat zij winkelier was in Mela Kelay waar zij tot haar vertrek op 15 augustus 2021 verbleef, geheel in tegenstrijd met haar latere verklaringen dat zij na de brand in 2015 naar Jalalabad vertrok en dat de winkel na de brand gesloten was. Op de vraag *“En nadat de winkel toeging, wie werkte er dan in de winkel?”* repliceerde zij: *“Het is niet heropend”* en bevestigde zij tot tweemaal toe dat de winkel gesloten bleef. Zij verklaarde verder dat haar familie zich in een inkomen voorzag via de familieleden die in militaire dienst waren en dat de winkel nadien niet meer werd heropgebouwd (administratief dossier, CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 12-13). Geheel in tegenstrijd hiermee verklaarde verzoekende partij later in het gehoor evenwel dat *“We hadden een winkel, maar we hielden het niet zelf open, we gaven het aan de zoons van onze tante. We betaalden het geld ervoor aan de zoons van onze tante maar we hielden het niet zelf open, ze registreerden het in hun eigen naam”* en: *“Toen de winkel in brand gestoken werd, de zoons van onze tantes hebben op dezelfde plek een winkel voor zichzelf gebouwd, we steunden hen met geld, de winkel is nog altijd daar.”* Geconfronteerd door de *protection officer* met het feit dat haar daarnet gevraagd werd of de winkel opnieuw open ging en verzoekende partij nee antwoordde, stelde verzoekende partij slechts: *“De winkel is niet van ons, we steunden hen maar we houden het niet open. Ik kan bellen en misschien is het open, misschien zit iemand daar nog.”* (administratief dossier, CGVS, NPO, 10 oktober 2023, p. 17). Zoals de commissaris-generaal motiveert, zijn voormelde verklaringen in flagrante tegenstrijd met elkaar. Verzoekende partij verschaft verder ook geen enkele overtuigende verklaring die de vaststelling dat haar verklaringen evenmin *“stroken (..) met de inhoud van de door u neergelegde documenten. U legde immers een brief neer waaruit blijkt dat uw broer R. (..) op 23/5/1400 (Afghaanse datum, komt overeen met 1 augustus 2021) de Afghaanse autoriteiten contacteerde om zijn beklag te doen over het feit dat zijn twee winkels in het jaar 1400 twee keer beroofd werden en ook drie jaar eerder al eens beroofd werden (cf. administratief dossier).”* onderuit kan halen. Het louter herhalen van een deel van haar verklaringen, met name dat een winkel nadien in hetzelfde pand door andere familieleden werd opengehouden en verder te betogen dat zijzelf en haar broer R zaakvoerders zijn en in die hoedanigheid klaagden, is gelet op de flagrante en niet voor interpretatie vatbare tegenstrijdige antwoorden van verzoekende partij omtrent een kernaspect van haar vluchtrelaas geenszins afdoende om de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden feiten in een ander daglicht te plaatsen.

4.4.8. Verzoekende partij brengt verder niks – of niks overtuigends (zie bespreking *supra* met betrekking tot de tewerkstelling van haar familie in het leger) - in tegen de motivering dat: *“Ten vierde is het niet geloofwaardig dat uw neef S. (..) in 1399 door de taliban vermoord werd.*

- *Uw kennis over S. (..)’s legerijd is ontoereikend (cf. supra). Doordat geen geloof gehecht wordt aan het feit dat uw neef S. (..) voor het leger werkte, kan ook geen geloof gehecht worden aan uw stelling dat hij in legerdienst vermoord werd.*
- *In de door u neergelegde documenten die verband houden met deze moord wordt de vader van S. (..) steevast N. M. (..) genoemd. Bij de DVZ verklaarde u echter dat uw oom A. B. (..) heette, wat ook blijkt uit de door u neergelegde attesten in verband met het incident dat uw familie trof in 1394 (cf. supra). U gaf weliswaar aan het begin van het persoonlijk onderhoud aan dat de vader van S. (..) twee verschillende namen had. U stelde daarbij echter dat hij naast A. B. (..) ook T. M. (..) genoemd werd, wat niet overeenkomt met de naam N. M. (..) in de door u neergelegde documenten. Hierop gewezen, hield u vol dat uw oom twee verschillende namen had en dat u dat ook eerder zo had verklaard. Het is niet geloofwaardig dat u, indien A. B. (..) werkelijk uw oom was en u jarenlang met hem het huis deelde, zou vergissen over de uitspraak van zijn (tweede) naam. Dat u attesten neerlegt van een persoon wiens vader een andere naam heeft dan de*

twee namen die u zelf gebruikt, doet vermoeden dat deze attesten niet uw neef betreffen maar een andere persoon.” Deze motieven blijven dan ook overeind.

4.4.9. Verzoekende partij brengt verder evenmin iets in tegen de motivering dat: *“Ten vijfde verklaarde u zich bij de registratie van uw verzoek als minderjarig, terwijl uit de leeftijdstest bleek dat u meerderjarig bent. Hierdoor wordt uw algemene geloofwaardigheid verder aangetast.”* Dit motief vindt steun in het administratief dossier en de Raad treedt deze motivering bij. Het gegeven dat verzoekende partij op een moment waarop zij al minstens 19 jaar oud was zich alsnog uitgaaf voor een minderjarige, meer nog, blijkens de informatie verkregen van de Oostenrijkse autoriteiten in het kader van de Dublin III-verordening gebruikte verzoekende partij nog een andere geboortedatum (xx januari 2007) dan de in België opgegeven geboortedatum (xx januari 2005) waaruit aldus blijkt dat zij zich bewust bedient van verschillende geboortedata om zich als minderjarige voor te doen, laat toe te oordelen dat de commissaris-generaal op goede gronden tot de bevinding is gekomen dat het gegeven dat verzoekende partij voorhield minderjarig te zijn terwijl ze duidelijk meerderjarig is een negatieve weerslag heeft op haar algemene geloofwaardigheid. Hoewel dit op zich niet doorslaggevend is, komt de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas hierdoor wel mee op de helling te staan.

4.4.10. Gelet op de bespreking *supra* kan evenmin blijken dat de beoordeling van de commissaris-generaal met betrekking tot de door de verzoekende partij neergelegde documenten incorrect is. De Raad treedt de volgende motieven dan ook bij: *“Ten slotte zijn de overige door u neergelegde documenten niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan:*

- De door u neergelegde documenten betreffen louter kopies. Aan dergelijke documenten kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra). Hoe dan ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf).*

- U legde geen enkel document neer waaruit op overtuigende manier zou kunnen blijken dat uw broers Sa. (...) en S. (...) bij het leger werkten. De taskara's van uw broers vormen louter een aanwijzing van hun identiteit en tonen niet aan dat zij uw broers zijn en in het leger werkten. De twee identiteitsdocumenten van uw broers waarover u beschikt, zijn onleesbaar. U legde één foto neer waarop u samen met uw broers te zien bent, maar op deze foto zijn jullie zo jong dat de gelijkenis met recente foto's onmogelijk vast te stellen valt. Bovendien blijkt uit deze foto's niet dat uw broers in het leger actief waren. U legde weliswaar een ontslagdocument neer van uw broer, maar uit vertaling van dit document blijkt nergens dat hij bij het leger zou gewerkt hebben. U legde bovendien bevreemdende verklaringen af in verband met het ontbreken van foto's of documenten van uw broers. Hiernaar gevraagd, geeft u als verklaring dat alles in beslag genomen werd door de taliban toen ze jullie huis doorzochten (NPO, p. 17). Deze verklaring houdt echter geen steek. Deze inbeslagname vond volgens uw verklaringen immers plaats in september 2015, terwijl uw beide broers nog tot de machtsovername in augustus 2021 voor het leger actief waren en dus in tussentijd allang nieuwe documenten zouden moeten gekregen hebben. Hierop gewezen, stelde u ontwijkend dat telefoons kapot gaan en dat niet iedereen zich een telefoon kon permitteren (NPO, p. 18). Gezien u wel meerdere documenten neerlegt van uw neven in het leger en gezien u in staat was om 8000 dollar te betalen voor uw vlucht uit Afghanistan, komt deze uitleg zeer ongeloofwaardig over.*

- U legde geen enkel document neer waaruit op een overtuigende manier zou kunnen blijken dat S. (...) en N. (...) werkelijk uw neven zijn, waardoor hiervoor louter op uw verklaringen kan afgegaan worden (cf. supra). U legde één foto neer waarop u samen met N. (...) te zien bent, maar op deze foto zijn jullie zo jong dat de gelijkenis met recente foto's onmogelijk vast te stellen valt. Uit de overige door u neergelegde foto en het certificaat van N. (...) blijkt niet dat het over uw neef gaat. Bovendien gaat het louter om kopies die geen bewijswaarde hebben (cf. supra). U heeft geen foto's waar u samen met S. (...) op te zien bent. Verder blijkt uit de door u neergelegde documenten in verband met de dood van S. (...) dat diens vader een andere naam had dan degene die door u in het persoonlijk onderhoud werd gebruikt (cf. supra).*

- De documenten die u neerlegde in verband met het incident van september 2015 konden niet overtuigen. Uit de vertaling van een van de door u neergelegde attesten in verband met het incident van september 2015 blijkt dat S. (...) (uw neef) op 7/7/1394 met kogelwonden naar het ziekenhuis werd gebracht door A. S. (...) (uw vader), wat niet strookt met de door u aangehaalde versie van de feiten. S. (...) was immers niet thuis die dag en het waren uw broer R. (...) en uw neef Sa. (...) die gewond raakten. Het attest waaruit blijkt dat uw broer R. (...) een uitkering krijgt omdat hij gehandicapt is, vermeldt als jaar van verwonding 1395 en niet 1394. De brief die uw neef S. (...) schreef om zijn vader A. B. (...) een uitkering te bezorgen nadat hij op 09/07/1394 neergeschoten werd door vijanden van de overheid, zegt niets over de omstandigheden waarin A. B. (...) overleed. Bovendien gaat het hier slechts om kopies waardoor de bewijswaarde hiervan beperkt is (cf. supra).*

• *De documenten die u neerlegde in verband met de dood van uw neef S. (...) konden niet overtuigen. De foto's die u voorlegt van S. (...) na zijn overlijden kunnen niet bewijzen dat de afgebeelde persoon effectief uw neef is, bovendien, aangenomen dat het uw neef is, valt uit de foto 's van het lichaam niet op te maken hoe hij om het leven kwam. Het door u neergelegde document in verband met de uitkering die uw familie kreeg na het overlijden van uw neef S. (...) is grotendeels onleesbaar, maar de data die erin vermeld staan (4/2/1396 en 22/11/1395, respectievelijk) stroken niet met de overlijdensdatum van uw neef zoals die uit de andere door u neergelegde attesten blijkt (i.e. 16/11/1399). Hiermee geconfronteerd, kon u hier geen verklaring voor geven (NPO, p. 16). De overige door u neergelegde neergelegde attesten in verband met het overlijden van uw neef S. (...) werden hierboven al besproken. Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt tot de conclusie dat de vluchtelingenstatus u niet kan toegekend worden."*

4.4.11. Met het volharden in haar uiteengezette vluchtmotieven en het op niet dienstige wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zoals hoger is gebleken vermag verzoekende partij de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing niet te ontkrachten.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekende partij.

4.4.12. Verzoekende partij legt via haar aanvullende nota nog stukken inzake haar tewerkstelling en arbeidsongeschiktheid neer en wijst er ter terechtzitting op dat zij werkt en dat zij de taal probeert te leren.

In zoverre verzoekende partij daarmee wenst aan te geven bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen te zullen worden vervolgd omwille van "verwestering" wijst de Raad op hetgeen volgt.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. COI *Focus Afghanistan*, december 2023, blz. 99; EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44-46; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 17 ev.).

Er blijkt ook niet dat de taliban, bij een controle aan de grens of een checkpoint, eenvoudig zouden kunnen vaststellen dat verzoekende partij, die aangaf het grootste deel van haar leven in Afghanistan te hebben gewoond, ooit in België heeft verbleven. Zelfs indien zij dit zouden kunnen vaststellen, dan nog zijn er geen aanwijzingen dat zij louter hierom zou worden vervolgd of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet, zou lijden.

De Raad merkt ook op dat verzoekende partij, volgens haar verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat zij moslim is, dat zij verschillende familieleden in haar land van herkomst heeft (waaronder haar moeder, twee broers, vier zussen alsook een oom), dat zij Pashtou spreekt, dat zij aldaar werkte als winkelier in etenswaren en dat zij op volwassen leeftijd, met name op minstens achttienjarige leeftijd – en dus toen zij reeds was gevormd door de samenleving waarin zij opgroeide – Afghanistan verliet en dus niet zomaar kan worden aangenomen dat wanneer zij zich opnieuw in dat land zou vestigen zij zal opvallen of er automatisch als "*niet-Afghaan of niet-moslim*" zal worden beschouwd. Er blijkt ook geenszins dat zij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat zij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt of dat zij in Afghanistan zal worden gepercipieerd als verwesterd. Uit de aan de Raad voorgelegde verslagen blijkt dat vele personen, na de machtsovername door de taliban, naar Afghanistan terugkeren (cf. EUAA *Afghanistan Country Focus*, november 2024, blz. 44; SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025, blz. 4.) en kan niet worden afgeleid dat Afghaanse onderdanen, met een profiel zoals dat van verzoekende partij, er problemen ondervinden.

Verzoekende partij maakt met haar toelichtingen geenszins aannemelijk dat zij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat zij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd. Met haar loutere verwijzing naar haar verblijf in België, haar tewerkstelling, het feit dat zij enige maanden arbeidsongeschikt was, twee getuigenverklaringen waarin wordt gesteld dat verzoekende partij een goede en aangename collega en persoon is en haar betoog dat zij de taal probeert te leren toont verzoekende partij niet aan dat zij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Er kan zelfs niet worden vastgesteld dat de taliban of de lokale gemeenschap op de hoogte zouden zijn van wat zij in België heeft gedaan. Zij toont met haar verwijzing naar haar verblijf in België evenmin aan dat zij verwesterd is of in haar land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd. Verzoekende partij toont niet aan dat zij tijdens haar verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor zij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of haar lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt

of kan wekken. Evenmin maakt zij concreet aannemelijk dat haar een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap waardoor zij in de problemen zou kunnen komen.

Verzoekende partij toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om haar als afwijkend te beschouwen en haar te vervolgen.

Er blijkt niet dat verzoekende partij tot een “*risicogroep*” behoort.

De beschouwingen van verzoekende partij leiden niet tot de conclusie dat zij onder het toepassingsgebied van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt of dat verwerende partij de bepalingen van dit artikel heeft miskend.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

De Raad dient te duiden dat, mede gelet op voorgaande vaststellingen, het asielrelaas van verzoekende partij en haar verwijzing naar haar verblijf in België op zich niet toelaten te besluiten dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij in Afghanistan een risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij, die geen enkel verweer voert tegen de motivering inzake de socio-economische situatie in Afghanistan, toont ook niet aan dat de beoordeling van de commissaris-generaal dat de socio-economische situatie in Afghanistan in voorliggende zaak geen aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus incorrect is.

Door de commissaris-generaal wordt er verder omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 en november 2024 nog steeds actueel.

Verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

De Raad kan enkel vaststellen dat, bij gebrek aan dienstig verweer, niet blijkt dat verzoekende partij nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend vijftientig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER